

OBČANI O SEBI IN O DRUGIH

Na referendumu bom rekla »da«

Pri tekočem traku v Saturnusu dela v oddelku OTP 25-letna Cilka Lipovec, doma iz Podpeči nad Ljubljano, mati 3-letne Marinke. Mož je zaposlen v Žičnici na Viču kot tehnični risar. Cilka se vsak dan vozi v Ljubljano z avtobusom do avtobusne postaje, tu pa prestopi na avtobus proti Mostam. Pot v službo in nazaj ji vzame veliko časa; zjutraj vstaja ob 4 h, vrača pa se ob pol štiri popoldne. Preden se vsede v avtobus, pa mora nesti 3-letno Marinko 20 minut daleč v varstvo. To je veliko breme in teži jo tudi v službi, tako da se praktično ne more nikoli spočiti.

„Kaj bi bilo, če bi oslali doma?“
„Kje pa! To je nemogoče. Niti mož niti jaz nimava velikih dohodkov in z eno plačo ne bi imeli niti za hrano. Lansko leto sva morala moževim bratom izplačati 4 milijone

CILKA LIPOVEC: „Ena plača ne bi zadostovala niti za hrano“

S-din za hišo, katero sva po dedovala po njegovi materi, in to vse na račun posojil. Zato vračava z možem vsak po 45.000 S-din mesečno.

„Torej imate rešen vsaj stanovanjski problem!“

„Ne, še daleč ne. To odplačilo je bilo odpravnina, da sva ostala lastnika hiše. Ker pa je hiša stara, jo morava prej ali slej popraviti, ker so sedanji prostori zastareli, povrhu pa še izredno vlažni, saj stoji hiša na močvirju.“

„In kdaj mislite začeti popravljati hišo?“

„Se ne tako kmalu, ker imava preveč dolga. Računava da čez 3 do 5 let, ko bova prihranila nekaj denarja. Sedaj shajava le od meseca do meseca.“

„Kaj pa otrok? Kako urejate njegovo varstvo, ko vas ni doma?“

„To pa je poglavje zase – in zelo težko! Preden grem v službo, moram nesti otroka k so sedu; ob 4. uri zjutraj. Že to ga nervira, poleg dejstva, da je pri tujih ljudeh. Vzgaja ga 60-letna sosedka in moram reči, da ne slabo in sem ji hvaležna za pomoč; toda na otroku vidim, da je razvojen med domom in njo. Vidim, da mu ne ugaja, toda ne morem si pomagati drugače in hvaležna sem, da Marinko sploh lahko kam dam.“

Želela bi, da se otrok v tej dobi igra s svojimi vrstniki in se nauči misliti in ne da je prepuščen sam sebi.“

„Kaj pa vzgojno-varstveni zavodi – ali jih je sploh kaj pri vas?“

„Do sedaj ne, najbolj pa sama občutim, kako je to potrebno!“

„V novembru bo v vseh ljubljanskih občinah referendum o samoprispevku – tudi za gradnjo vzgojno-varstvenih zavodov. Ali ste že kaj slišali o tem?“

„Ne, prvič slišim od vas in čudim se, da se družba že prej ni spomnila na kaj takega. Predvsem bi to lahko speljali že prej, ko so bili pogoji za to ugodnejši. Kljub temu in kljub zakasnitvi pa je tak referendum vedno dobrodošel.“

„Torej boste glasovali zanj!“

„Seveda, samo da bi to res kmalu bilo in da bi iz tega tudi kaj nastalo!“

„Torej se ne jezite, da boste morali poleg dohodanih svojih dajatev od plače za otroško varstvo plačevati še iz naslova referenduma?“

„Jeza gor ali dol! Plačala bom in zadovoljna bova oba z možem, da bo ta problem rešen. Mogoče se bodo našli nekateri, ki bodo proti referendumu – a prepričana sem, da le kratkovidni in sebični ljudje. Trenutno imajo lahko ugodno rešeno varstvo otrok, toda to ne more odtehtati strokovnega varstva. Jaz pa želim in hočem, da bo otrok vzgojen tako, kot je treba, saj mu bom s tem najbolj koristila na njegovi poti v življenje in sem zato pripravljena tudi nekaj žrtvovati.“

„Ali mislite, da je en odstotek od zaslužka za dobo petih let preveč?“

„Ne, prepričana sem, da ni in to bo lahko vsakdo plačeval.“

slovanjem; oziroma problem je v tem, kako obdržati delovno silo.“

„Pa je samo to vzrok?“

„Ne samo to. Kot veste, smo bili pred nekaj leti v hudih finančnih težavah in pod prisilno upravo. Prejemki so bili izredno nizki. Takrat je zapustilo tovarno veliko ljudi in slab glas, ki se je takrat širil po tovarni, se pozna še danes.“

„In kakšne prejemke imate danes?“

„Glede na draginjo majhne, če pa jih primerjam z nekaterimi drugimi, potem še kar gre. Delam kot predelavka in tudi to se mi pri plači pozna.“

„Kako pa druge delavke?“

„Te pa, kot vem, so s plačo nezadovoljne. Marsikatero pravijo, da jim za ta denar ne kaže delati ponoči in ob nedeljah. Če bi delavke imele vsaj za 15 % večjo plačo, bi marsikatera dobra delavka ostala v podjetju.“

„Pa imate za nočno in nedeljsko delo kako doplačilo?“

„Da, za nočno delo 25 %, za nedeljsko pa nič. Ne vem, kdo enako vrednoti nedeljsko delo z drugim delom, verjetno pa ne tisti, ki dela tudi ob nedeljah. Po nepreverjenih vesteh

Čimprej zgraditi vrtec

Predstavljamo si, da delo v izmeni brez nočnega dela ni najtežje, posebno če je to trgovina in delajo v njej le po sedem ur. Morebiti to velja za tistega, ki ne pozna problemov prodajalcev in njihovih skrbi doma. Nekaterim delo v izmeni tudi ugaja, drugi pa se morajo temu – hoče ali ne – prilagoditi. Med te spadajo predvsem matere z otroki in te morajo delati v izmeni bodisi z možem ali z drugim, ki mu je zaupano varstvo otroka. Med take spada tudi 21-letna prodajalka v Mercatorjevi trgovini v Sostrem Milena Ljubič, mati triletnega otroka, sicer doma iz Slap. Milena mora delati v izmeni s svojo materjo, ker ima pač to srečo, da je tudi ona voljna delati v izmeni in pomagati mladi družini.

„Kako pa mož gleda na tako čuvanje otroka?“

„Naj gleda kakor hoče, zadovoljen je, da smo vsaj tako rešili ta problem, ki tare resnično nas vse. Če bi bilo mogoče, bi otroka že zdavnaj dali v vrtec. S tem bi razbremenili sami sebe, koristilo pa bi tudi otroku, saj dobro vemo, da domača vzgoja ne more odtehtati vzgoje pod strokovnim vodstvom.“

„Kaj pa babica, je ona voljna sprejeti otroka in delati z vami v izmeni?“

„Vsaj mislim, da je. Je pač babica in kot vsaka ima tudi ona rada vnuka; celo spi pri njej. Vseeno pa mislimo, da bi bilo dobro, če bi otrok obiskoval vrtec. Tam se privadi nekakega reda, in tega bo še tako potreboval v življenju. Čim prej se bo navadil nanj, tem bolje bo zanj.“

„Kako pa tisti čas, ko greste v službo, babice pa ni doma. Kako uredite ta kritični čas?“

„Tako, da ga tisti čas nesem k sosedu. Vem, da to ni prijetna niti zame niti za sosedo, ker imajo kmetijo. Toda ne morem si pomagati, drugače in sosedovim sem hvaležna, da mi gredo tako na roko.“

„Čez kak mesec se bo vaša družina še povečala, kako pa bo takrat?“

„Ne vem, boma pač morala najti neki izhod. Vrta ni in kot kaže ga tudi kmalu ne bo. Povrhu tega pa tako majhnih otrok sploh ne jemljejo v varstvo. Od plače mi trgajo za otroško varstvo, toda to se meni kot tudi drugim v mojem kraju nikjer ne pozna – in čas bi bil, da se nekdo spomni tudi na primestne kraje.“

„Kam v varstvo?“

„Mihaelo Zupančič 28-letno mater dveh predšolskih otrok iz Zaloga, najbolj tare problem otroškega varstva, saj sta oba z možem v službi in nimata nikogar, ki bi pazil na otroka. Starejša 3-letna Simonca je v vrtcu v Zalogu, ker je že dopolnila minimalno starost za sprejem v

vrtec, mlajši 6-mesečni Gregec pa si mora iskati zatočišče pri maminih znanjih, ne ve pa, koliko časa še, ker mu bo tudi ta mamica čez 2 meseca odpovedala gostoljubje. In kam tedaj? Tega tudi mamica ne ve.“

„Kaj boste naredili potem, ko ne boste imeli več varstva za Gregca?“

„Ne vem, kaj. Verjetno ga bom zelo težko oddala, ker sem varstvo po Zalogu že iskala, pa nisem dobila nikogar, ki bi pazil nanj.“

„Kaj pa, če bi ostali doma?“

„Ne, tega pa ne. Mož s svojimi 120.000 starimi dinarji mesečnih dohodkov ne bi mogel sam vzdrževati 4-članske družine. Povrhu tega plačujeta za stanovanje 20.000 S-din in samo predstavljajte si, kaj bi le z možem plačalo.“

„Koliko pa plačujete vrtec za Simonco?“

„Sedaj le 15.000 S-din mesečno.“

„Pa ste zadovoljni z varstvom v vrtcu?“

„Seveda sem in škoda, da mora otrok iz vrta, ko se vpiše v prvi razred osnovne šole. Mi bi hoteli, da je varstvo otroka zagotovljeno vsaj do desetega leta starosti, najbolje pa bi bilo, da bi trajalo do konca osnovne šole.“

„Kaj pa otroci do dveh let? S tem imate velik problem. Kaj mislite o tem?“

„Da, to je res velik problem – zame, pa tudi za nešteto drugih mladih mater. Sedaj otroci romajo od ene do druge pestunje in nikoli ne veš, kdaj ti bo odpovedala. Povečini

je slišati, da bodo doplačila za nočno delo znižali. Če bo temu res tako, potem lahko pričakujemo še večjo število odpovedi.“

„Zanima me delo socialne službe, sindikata in drugih služb, ki morajo skrbeti za boljše počutje delavcev na delovnem mestu. Ali te službe delajo v zadovoljstvo in v korist delavcev?“

„Mislim, da ne popolnoma. Konkretno vem npr. glede malice! S tem imamo stalen problem in ga nikakor ni moč rešiti v korist delavcev. Ne vem, zakaj ne! Tudi kolektivni dopust nam ne odgovarja, regres je le to manjši kot lansko leto. To so samo nekatere stvari, ki se tičejo vsakega delavca posebej in vem, da glede tega nismo zadovoljni.“

„V začetku najinega pogovora ste precej povedali glede zaposlitve in o težavah vašega poklica. Zanima me vaše stališče o tem?“

„Moje stališče je podobno drugim. Kljub temu, da sem v tovarni od prvega dne, gledam, da se zaposlim tam, kjer bom delala v normalnem delovnem času. Veste delati ob nedeljah in vseh praznikih od Silvestrova do prvega maja je preveč in to se človeku upira.“

„Je, ker vem, da so potrebe velike in s tako politiko na vzgojno-varstvenem področju, kot je bila do sedaj, ne bi prišli nikamor. Res je, da se ljudje sprašujejo, kam gre denar, ki

je namenjen za vzgojo in varstvo otrok?“

„Torej ste za referendum in za samoprispevek!“

„Seveda sem. Kdo pa bo, če ne taki kot sem jaz. Morali pa bi biti tudi drugi. Vsak, ki je imel otroke, naj se ob tem spomni, kakšne muke je imel z vzgojo otrok. Te muke naj prihrani svojim vnucom, saj so prav njim namenjeni ti vrtni. Zato sem absolutno za to, da če se to ne more urediti na drug način, se naj uredi pa prek referenduma, samo naj se kmalu in moj glas naj bo pomoč pri tem.“

„Kaj pa, če bi ostali doma?“

„Ne, tega pa ne. Mož s svojimi 120.000 starimi dinarji mesečnih dohodkov ne bi mogel sam vzdrževati 4-članske družine. Povrhu tega plačujeta za stanovanje 20.000 S-din in samo predstavljajte si, kaj bi le z možem plačalo.“

„Koliko pa plačujete vrtec za Simonco?“

„Sedaj le 15.000 S-din mesečno.“

„Pa ste zadovoljni z varstvom v vrtcu?“

„Seveda sem in škoda, da mora otrok iz vrta, ko se vpiše v prvi razred osnovne šole. Mi bi hoteli, da je varstvo otroka zagotovljeno vsaj do desetega leta starosti, najbolje pa bi bilo, da bi trajalo do konca osnovne šole.“

„Kaj pa otroci do dveh let? S tem imate velik problem. Kaj mislite o tem?“

„Da, to je res velik problem – zame, pa tudi za nešteto drugih mladih mater. Sedaj otroci romajo od ene do druge pestunje in nikoli ne veš, kdaj ti bo odpovedala. Povečini

je slišati, da bodo doplačila za nočno delo znižali. Če bo temu res tako, potem lahko pričakujemo še večjo število odpovedi.“

„Zanima me delo socialne službe, sindikata in drugih služb, ki morajo skrbeti za boljše počutje delavcev na delovnem mestu. Ali te službe delajo v zadovoljstvo in v korist delavcev?“

„Mislim, da ne popolnoma. Konkretno vem npr. glede malice! S tem imamo stalen problem in ga nikakor ni moč rešiti v korist delavcev. Ne vem, zakaj ne! Tudi kolektivni dopust nam ne odgovarja, regres je le to manjši kot lansko leto. To so samo nekatere stvari, ki se tičejo vsakega delavca posebej in vem, da glede tega nismo zadovoljni.“

„V začetku najinega pogovora ste precej povedali glede zaposlitve in o težavah vašega poklica. Zanima me vaše stališče o tem?“

„Moje stališče je podobno drugim. Kljub temu, da sem v tovarni od prvega dne, gledam, da se zaposlim tam, kjer bom delala v normalnem delovnem času. Veste delati ob nedeljah in vseh praznikih od Silvestrova do prvega maja je preveč in to se človeku upira.“

„Je, ker vem, da so potrebe velike in s tako politiko na vzgojno-varstvenem področju, kot je bila do sedaj, ne bi prišli nikamor. Res je, da se ljudje sprašujejo, kam gre denar, ki

je namenjen za vzgojo in varstvo otrok?“

„Torej ste za referendum in za samoprispevek!“

„Seveda sem. Kdo pa bo, če ne taki kot sem jaz. Morali pa bi biti tudi drugi. Vsak, ki je imel otroke, naj se ob tem spomni, kakšne muke je imel z vzgojo otrok. Te muke naj prihrani svojim vnucom, saj so prav njim namenjeni ti vrtni. Zato sem absolutno za to, da če se to ne more urediti na drug način, se naj uredi pa prek referenduma, samo naj se kmalu in moj glas naj bo pomoč pri tem.“

„Kaj pa, če bi ostali doma?“

„Ne, tega pa ne. Mož s svojimi 120.000 starimi dinarji mesečnih dohodkov ne bi mogel sam vzdrževati 4-članske družine. Povrhu tega plačujeta za stanovanje 20.000 S-din in samo predstavljajte si, kaj bi le z možem plačalo.“

„Koliko pa plačujete vrtec za Simonco?“

„Sedaj le 15.000 S-din mesečno.“

„Pa ste zadovoljni z varstvom v vrtcu?“

„Seveda sem in škoda, da mora otrok iz vrta, ko se vpiše v prvi razred osnovne šole. Mi bi hoteli, da je varstvo otroka zagotovljeno vsaj do desetega leta starosti, najbolje pa bi bilo, da bi trajalo do konca osnovne šole.“

„Kaj pa otroci do dveh let? S tem imate velik problem. Kaj mislite o tem?“

„Da, to je res velik problem – zame, pa tudi za nešteto drugih mladih mater. Sedaj otroci romajo od ene do druge pestunje in nikoli ne veš, kdaj ti bo odpovedala. Povečini

je slišati, da bodo doplačila za nočno delo znižali. Če bo temu res tako, potem lahko pričakujemo še večjo število odpovedi.“

„Zanima me delo socialne službe, sindikata in drugih služb, ki morajo skrbeti za boljše počutje delavcev na delovnem mestu. Ali te službe delajo v zadovoljstvo in v korist delavcev?“

„Mislim, da ne popolnoma. Konkretno vem npr. glede malice! S tem imamo stalen problem in ga nikakor ni moč rešiti v korist delavcev. Ne vem, zakaj ne! Tudi kolektivni dopust nam ne odgovarja, regres je le to manjši kot lansko leto. To so samo nekatere stvari, ki se tičejo vsakega delavca posebej in vem, da glede tega nismo zadovoljni.“

„V začetku najinega pogovora ste precej povedali glede zaposlitve in o težavah vašega poklica. Zanima me vaše stališče o tem?“

„Moje stališče je podobno drugim. Kljub temu, da sem v tovarni od prvega dne, gledam, da se zaposlim tam, kjer bom delala v normalnem delovnem času. Veste delati ob nedeljah in vseh praznikih od Silvestrova do prvega maja je preveč in to se človeku upira.“

„Je, ker vem, da so potrebe velike in s tako politiko na vzgojno-varstvenem področju, kot je bila do sedaj, ne bi prišli nikamor. Res je, da se ljudje sprašujejo, kam gre denar, ki

je namenjen za vzgojo in varstvo otrok?“

„Torej ste za referendum in za samoprispevek!“

„Seveda sem. Kdo pa bo, če ne taki kot sem jaz. Morali pa bi biti tudi drugi. Vsak, ki je imel otroke, naj se ob tem spomni, kakšne muke je imel z vzgojo otrok. Te muke naj prihrani svojim vnucom, saj so prav njim namenjeni ti vrtni. Zato sem absolutno za to, da če se to ne more urediti na drug način, se naj uredi pa prek referenduma, samo naj se kmalu in moj glas naj bo pomoč pri tem.“

„Kaj pa, če bi ostali doma?“

„Ne, tega pa ne. Mož s svojimi 120.000 starimi dinarji mesečnih dohodkov ne bi mogel sam vzdrževati 4-članske družine. Povrhu tega plačujeta za stanovanje 20.000 S-din in samo predstavljajte si, kaj bi le z možem plačalo.“

„Koliko pa plačujete vrtec za Simonco?“

„Sedaj le 15.000 S-din mesečno.“

„Pa ste zadovoljni z varstvom v vrtcu?“

„Seveda sem in škoda, da mora otrok iz vrta, ko se vpiše v prvi razred osnovne šole. Mi bi hoteli, da je varstvo otroka zagotovljeno vsaj do desetega leta starosti, najbolje pa bi bilo, da bi trajalo do konca osnovne šole.“

„Kaj pa otroci do dveh let? S tem imate velik problem. Kaj mislite o tem?“

„Da, to je res velik problem – zame, pa tudi za nešteto drugih mladih mater. Sedaj otroci romajo od ene do druge pestunje in nikoli ne veš, kdaj ti bo odpovedala. Povečini

je slišati, da bodo doplačila za nočno delo znižali. Če bo temu res tako, potem lahko pričakujemo še večjo število odpovedi.“

„Zanima me delo socialne službe, sindikata in drugih služb, ki morajo skrbeti za boljše počutje delavcev na delovnem mestu. Ali te službe delajo v zadovoljstvo in v korist delavcev?“

„Mislim, da ne popolnoma. Konkretno vem npr. glede malice! S tem imamo stalen problem in ga nikakor ni moč rešiti v korist delavcev. Ne vem, zakaj ne! Tudi kolektivni dopust nam ne odgovarja, regres je le to manjši kot lansko leto. To so samo nekatere stvari, ki se tičejo vsakega delavca posebej in vem, da glede tega nismo zadovoljni.“

„V začetku najinega pogovora ste precej povedali glede zaposlitve in o težavah vašega poklica. Zanima me vaše stališče o tem?“

„Moje stališče je podobno drugim. Kljub temu, da sem v tovarni od prvega dne, gledam, da se zaposlim tam, kjer bom delala v normalnem delovnem času. Veste delati ob nedeljah in vseh praznikih od Silvestrova do prvega maja je preveč in to se človeku upira.“

„Je, ker vem, da so potrebe velike in s tako politiko na vzgojno-varstvenem področju, kot je bila do sedaj, ne bi prišli nikamor. Res je, da se ljudje sprašujejo, kam gre denar, ki

je namenjen za vzgojo in varstvo otrok?“

„Torej ste za referendum in za samoprispevek!“

„Seveda sem. Kdo pa bo, če ne taki kot sem jaz. Morali pa bi biti tudi drugi. Vsak, ki je imel otroke, naj se ob tem spomni, kakšne muke je imel z vzgojo otrok. Te muke naj prihrani svojim vnucom, saj so prav njim namenjeni ti vrtni. Zato sem absolutno za to, da če se to ne more urediti na drug način, se naj uredi pa prek referenduma, samo naj se kmalu in moj glas naj bo pomoč pri tem.“

„Kaj pa, če bi ostali doma?“

„Ne, tega pa ne. Mož s svojimi 120.000 starimi dinarji mesečnih dohodkov ne bi mogel sam vzdrževati 4-članske družine. Povrhu tega plačujeta za stanovanje 20.000 S-din in samo predstavljajte si, kaj bi le z možem plačalo.“

„Koliko pa plačujete vrtec za Simonco?“

„Sedaj le 15.000 S-din mesečno.“

„Pa ste zadovoljni z varstvom v vrtcu?“

„Seveda sem in škoda, da mora otrok iz vrta, ko se vpiše v prvi razred osnovne šole. Mi bi hoteli, da je varstvo otroka zagotovljeno vsaj do desetega leta starosti, najbolje pa bi bilo, da bi trajalo do konca osnovne šole.“

„Kaj pa otroci do dveh let? S tem imate velik problem. Kaj mislite o tem?“

„Da, to je res velik problem – zame, pa tudi za nešteto drugih mladih mater. Sedaj otroci romajo od ene do druge pestunje in nikoli ne veš, kdaj ti bo odpovedala. Povečini

je slišati, da bodo doplačila za nočno delo znižali. Če bo temu res tako, potem lahko pričakujemo še večjo število odpovedi.“

„Zanima me delo socialne službe, sindikata in drugih služb, ki morajo skrbeti za boljše počutje delavcev na delovnem mestu. Ali te službe delajo v zadovoljstvo in v korist delavcev?“

„Mislim, da ne popolnoma. Konkretno vem npr. glede malice! S tem imamo stalen problem in ga nikakor ni moč rešiti v korist delavcev. Ne vem, zakaj ne! Tudi kolektivni dopust nam ne odgovarja, regres je le to manjši kot lansko leto. To so samo nekatere stvari, ki se tičejo vsakega delavca posebej in vem, da glede tega nismo zadovoljni.“

so to starejši ljudje. Temu prilagajajo tudi vzgojo in razumljivo je, da preteklost ne more vzgajati bodočnosti.“

„Zanima me, kako bi finančno prenašali varstvo dveh otrok?“

„Kljub temu, da oba z možem ne zasluživa najbolje, ne bi bil problem plačevanja otrok, ker vem, da ta denar odtehta vso skrb okoli vzgoje otrok. Vem, da se vzgoja odraža tudi v šoli, pri učnih uspehih in vsi želimo otrokom le najboljše.“

„Ali ste že slišali, da se ljubljanske občine pripravljajo na referendum o samoprispevku, namenjenem tudi otroškemu varstvu?“

„Ne, o tem nisva ne jaz ne mož nič slišala. Začudila pa sem se, ko sem o tem večkrat slišala po radiu, da druge občine propagirajo vpis, da tega problema v naši občini ni, ali pa da je vmes malomarnost.“

„Pa bi vi glasovali za samoprispevek?“

„Seveda bi in tudi bom, toda z

nekaj pripombami: volivcem bi treba pred referendumom točno povedati, za katere objekte bo dena uporabljen, kje bomo gradili, funkcionalnost gradnje (da se ne bodo objekti izživilji arhitekti), višine prispevka in koliko časa bo ta prispevek trajal. Važno in obvezno: občino pa bo tudi to, da bo o vsem tem dajala podatke ves čas dokler objekti ne bodo dograjeni.“

„Torej niste ena tistih, ki misli in čaka samo na skupnost?“

„Od čakanja se lahko umre, ja: pa to ne mislim in zato raje seda nekaj sama prispevam, kot da čaka v nedogled. Res je, da mi o plače precej trga – tudi za otroško varstvo in če to seštem za vsi leta in mesece, je kar precej. Tudi od tega računanja nimam nobene koristi. Želim, da bi bilo to enkrat urejeno in zato sem pripravljena tudi sama nekaj prispevati. Največ zadnje je to v korist mojih otrok in njim hočem v življenju le najboljše.“

„Seveda bi in tudi bom, toda z

nekaj pripombami: volivcem bi treba pred referendumom točno povedati, za katere objekte bo dena uporabljen, kje bomo gradili, funkcionalnost gradnje (da se ne bodo objekti izživilji arhitekti), višine prispevka in koliko časa bo ta prispevek trajal. Važno in obvezno: občino pa bo tudi to, da bo o vsem tem dajala podatke ves čas dokler objekti ne bodo dograjeni.“

„Torej niste ena tistih, ki misli in čaka samo na skupnost?“

„Od čakanja se lahko umre, ja: pa to ne mislim in zato raje seda nekaj sama prispevam, kot da čaka v nedogled. Res je, da mi o plače precej trga – tudi za otroško varstvo in če to seštem